

til tredje funktionsperiode i foråret 1998. Venstre vil derfor ufortrødent fortsætte kampen for at sikre forældrene større indflydelse i fremtiden.

En anden del af mindretallet (Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) ønsker at understrege behovet for en mere præcis beskrivelse af kompetenceforholdene omkring folkeskolens styrelse. Megen utilfredshed og frustration i skolebestyrelser landet over skyldes givetvis den uklare magtfordeling mellem kommunalbestyrelse, skolebestyrelse og skoleleder. Derfor bør der snarest udsendes et fyldestgørende materiale til kommuner og skolebestyrelser, som præciserer kompetenceforholdene.

Det Konservative Folkeparti finder derimod ikke, at der lovgivningsmæssigt er behov for at tillægge skolebestyrelserne mere beslutningskompetence, end tilfældet er i dag. En sådan forskydning af kompetenceforholdene vil nemlig i givet fald dels tage beslutningskraft fra de folkevalgte kommunalbestyrelser og dels stække de ansatte skoleledere. Det første vil være demokratisk betænkeligt. Det sidste vil være pædagogisk forkert.

Det Konservative Folkeparti finder, at skolelederen - som i dag - skal stå for den pædagogiske og administrative ledelse af skolen. Det skal naturligvis ske inden for de rammer, som udstikkes af kommunalbestyrelse og skolebestyrelse, men det er vigtigt, at skolelederen ikke stækkes i mulighederne for at træffe de konkrete, daglige beslutninger. En skoleleder skal være leder med tilhørende beføjelser, ellers er det ikke muligt at få kvalificerede lederemner til at søge inspektørstillingerne. Det vil være ødelæggende for folkeskolen.

Tilsvarende skal lærerne naturligvis undervise efter de af skolebestyrelsen fastlagte retningslinjer, men det er vigtigt, at kompetencen til at tilrettelægge den daglige undervisning forbliver hos de professionelle, nemlig lærerne. Det er ikke - og skal heller ikke være - skolebestyrelsen, som bestemmer, hvordan undervisningen i detaljer skal foregå. Skolebestyrelsen skal fastlægge en række principper for skolens virke.

Det Konservative Folkeparti finder det nødvendent at påpege, at demokrati - også demokratiet omkring folkeskolen - ikke kun er et spørgsmål om flertal, afstemningerne og beføjelser. Det er først og fremmest et spørgsmål

om at argumentere, lytte og forstå. Et velfungerende skolearbejde forudsætter således, at såvel kommunalbestyrelse som skoleleder indgår i en konstruktiv, løbende dialog med skolebestyrelsen. Med disse ord støtter Det Konservative Folkeparti lovforslaget.

Et tredje mindretal (Fremskridtspartiets og Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 1, 3, 7, 8, 10, 12 og 18 stillede ændringsforslag.

En del af mindretallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) ønsker samtidig at understrege, hvor vigtigt det er at indføre åbne skolebestyrelsesmøder i lighed med for eksempel kommunalbestyrelses- og amtsrådsmøder. Netop med den erfaring man har om, at der ikke er tilstrækkeligt mange, der interesserer sig for skolebestyrelsesarbejde, ville dette gavne interessen.

Det er Fremskridtspartiets mening, at man som forældre og i det hele taget som borgere skal have mulighed for at følge den enkelte lokalskole også med hensyn til, hvordan arbejdet fungerer i skolebestyrelsen. Dette vil også være medvirkende til, at tilhørere til sådanne møder senere kunne give gode ideer til skolebestyrelsesmedlemmer, og denne nære kontakt kunne øge interessen for skolebestyrelsesarbejdet.

Et andet initiativ, der bør gennemføres, er indførelse af forskudte valgperioder. Men stort set ser Fremskridtspartiet lovforslaget som en forbedring i forhold til den nuværende lov.

Et fjerde mindretal (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 1 og 3 nævnte ændringsforslag.

SF bemærker, at valget til skolebestyrelserne i 1994 var en katastrofe. Valgdeltagelsen var lav, og det var kun få steder, der reelt var kampvalg. Kampvalg er som regel et tegn på interesse for den enkelte skoles udvikling. Revisionen af reglerne om skolebestyrelserne vil ikke i sig selv betyde det store gennembrud for forældrenes interesse for at stille op til skolebestyrelser, endsiges bestyrelsernes gennemslagskraft i beslutningsprocessen.

Afgørende for denne proces er, at kvaliteten af det vejledningsmateriale, der udsendes fra Undervisningsministeriet i forbindelse med